

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница се издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годинъ е 30 сребърни гроша, а за тѣсть мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ще се пріема за 20 гр., рубла-та за 17 ½ гр. и франгъ-тъ за 4 ½ гр. Спомоществованія-та трѣбва всѣкога да се прѣдплащени и да се испращатъ въ полицѣ, въ групѣ, или въ Австрійскы пощенскы тѣмбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія се вмѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 16 НОЕМВРІЙ 1878.

Брой 46.

ИЗВѢСТІЕ.

Седмична-та и Мѣсечна-та "Зорница" се издаватъ и прѣзъ идущъ-тъ годинъ. Седмична-та ще продължава да бѣде единъ домашенъ листъ и да обнародва такыва свѣдѣнія които да бѣждатъ поучителны и интересны за вси-чкы-тъ членове на едно семейство.

Понеже "Зорница" желае да съдѣйствува, до колкото може, въ всяко нѣщо което има за цѣль благосостояніе-то на Българскы-тъ народъ, нейни-тъ стѣннове ще бѣждатъ отворени за вси-чкы-тъ които сѣ въ положеніе да разнебватъ въ граници-тъ, които и се налагатъ отъ обстоятелства-та, важны-тъ въпроси по вещественный-тъ, умственый-тъ и нравственый-тъ му напредѣкъ. Такыва членове ще се пріематъ съ благодареніе.

Добры-тъ пріемъ, който "Зорница" е намѣрила у народъ-тъ, напълно се оцѣнява, и голѣмы усилія ще се положатъ прѣзъ идущъ-тъ годинъ за да се направятъ заслужава този пріемъ.

Мѣсечна-та е едно періодическо списаніе назначено за млади-тъ и отъ двата пола. Нейна-та цѣль е да обработва въ тѣхъ единъ вкусъ за прочтаніе и да имъ доставя поучителны и назидателны свѣдѣнія. Ный призоваваме родители-тъ и пріатели-тъ на младо-то поколение въ Българіи да ни помогнатъ въ това прѣдпріятіе.

Съ благодареніе явяваме на читатели-тъ си че Г-да П. Димитровъ и Л. И. Касаровъ ще продължаватъ да бѣждатъ сътрудници на редакторъ-тъ и за напредѣкъ.

Ный изразяваме искреннъ-тъ си благодарность къмъ почитаемы-тъ ни настоятели за усилія-та които тѣ сѣ полагали до сегазараспространеніе-то на "Зорницъ". Ный разбирамы твърдѣ добръ мжчнотинъ-тъ на тѣхно-то положеніе и главоболіе-то което имъ се причинява или отъ наши-тъ погрѣшки или отъ погрѣшки-тъ на пощы-тъ. Надѣваме ся, обаче, че тѣ не ще се уморятъ отъ това дѣло; и че, десяткы-тъ, който пріематъ, ако и да е една твърдѣ малка награда за трудъ-тъ имъ, тѣ ще продължаватъ да служатъ намъ и на съотечественны-тъ си.

Въ случай че нѣкои отъ досегашны-тъ ни настоятели, по нѣкоіж причинъ, не ще могатъ за напредѣкъ да ни служатъ, ный ги умоляваме да намѣрятъ други които быхъ пріели тѣзи службѣ.

Цѣна-та на "Седмичнъ-тъ Зорницъ" ще бѣде същата-та, т. е. 30 сребърни гроша, а цѣна-та на "Мѣсечнъ-тъ" — 5 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ще се пріема за 20 гр., рубла-та за 17 ½ гр., франгъ-тъ за 4 ½ гр. и Турска-та лира за текущъ-тъ и цѣнъ въ сребро. За напредѣкъ само Австрійскы пощенскы тѣмбры (пулове) ще се пріематъ.

Въ мѣста-та дѣто имамы настоятели цѣна-та за частны лица, които искатъ да имъ се испраща листъ-тъ въ особнъхъ връскъ, ще е 5 гроша повече за всякойхъ връскъ. Въ случай, обаче, дѣто 5 или повече листове се испращатъ въ единъ връскъ, не ще се изискватъ 5-тъ гроша въ прибавленіе, ако и да има другъ настоятель въ сѣщъ-то мѣсто.

Спомоществованія-та се пріиматъ всякога, но трѣбва да се прѣдплащатъ само до край-тъ на Іуній или до край-тъ на Декемвріи.

Спомоществованія могатъ да ни се пращатъ въ полицѣ, въ групѣ или въ Австрійскы тѣмбры.

Спомоществованія-та въ всякой случай трѣбва да се прѣдплащени.

Това правило ще се държи строго.

Всякой, който иска, може да стане настоятель; и който ни събере и испрати десетъ или повече спомоществованія, има право да задържа за себе си единъ десетъ часть.

Освѣтъ-тъ, ный ще испращамы по единъ особнъ листъ на всякой настоятель, който ни испрати повече отъ 10 спомоществованія, по два на всякой който ни испрати повече отъ 25, по три на всякой който ни испрати повече отъ 50, и по четири на всякой който ни испрати повече отъ 100 спомоществованія.

Първы-тъ и вторы-тъ броеве на Зорницъ за 1879 ще се испращатъ на вси-чкы-тъ настоятели; но слѣдъ първы-тъ два броя не ще се пращатъ никаквы листове на никого отъ когото не сѣ ся пріели спомоществованія-та напълно най-малко за шестъ мѣсеца; нито ще се пращатъ нѣкому повече листове отъ за колкото той е прѣдплатилъ.

Извѣтяваме на вси-чкы, които не ни пращатъ спомоществованія-та напълно, че не ще почнемъ да имъ пращамы листове додѣ не пріемемъ остаткы-тъ или додѣто не прѣмине доволно врѣме, което да се покрѣпне съ недоплатены-тъ имъ пары. Ако бы нѣкой да не получава листове тѣ, които е порѣжалъ, той нека прѣсѣмѣне добръ дали е пратилъ стойность-тъ напълно споредъ цѣнъ-тъ въ извѣстіе-то.

За да знаемъ колко листове да почнемъ да печатимъ прѣзъ идущъ-тъ годинъ, ный молимъ всякого одного отъ настоятели-тъ си да ни яви най-късно до Рождество Христово, около по колко листове той ще иска.

Писма за "Зорницъ" трѣбва да се испращатъ до Редакціи-тъ въ Американъ Ханъ, и въ всякой случай трѣбва да сѣ прѣдплащени, защото другояче тѣ не ще се пр

При всѣчко че нѣмамы цѣлны тѣла отъ минжло-години-тъ "Седмичнъ Зорницъ", онѣзи които искатъ нѣкои броеве отъ нѣжъ, нека ся отнесжтъ до Редакціи-тъ най-късно до 1-й Януарія като внесжтъ за всякомъ брои по 30 пары въ сребро.

ЧЕЛОВѢЦИ-ТЪ СВОБОДНИ ЛИ СѢ ДА МЫСЛЯТЪ И ДА ВЪРВАТЪ ТѢКМО КАКВОТО ЩѢТЪ?

Въ 103-й брой на "Българинъ" е обнародвано едно отворено писмо, въ което се иска отъ Редакціи-тъ на "Зорницъ" да изясни и да докаже нѣкои изречения, които сѣ ся обнародвали въ 42-й брой на "Зорницъ". Ный выжгы смы готовы да земемъ въ вниманіе критики-тъ които може да се направятъ върху членове-тъ на "Зорницъ" и да отговоримъ на въпросы-тъ върху тѣхъ. Най-добре-то средство за достиганіе-то до истинъ-тъ е чрѣзъ искренны и пріятелскы разнекванія.

Свобода-та е единъ обширнъ и заплетенъ прѣдмѣтъ, и почти безброинъ въпроси може да произлѣзжтъ върху нѣжъ; за това ный ся ограничаваме само въ въпросъ-тъ който се е подигналъ, именно, дали чловѣци-тъ сѣ свободни да мислятъ тѣкмо каквото щѣтъ.

жда и праведно осжда опѣзи конто или сж равнодушни къмъ истинѣ-тъ или пакъ желаятъ да ихъ прѣобържатъ въ лѣжж, защото благоволятъ къмъ неправдѣ-тъ.

ЗДРАВА-ТА ОСНОВА НА ХРИСТИАНСТВО-ТО.

Рассказватъ че Г. Лепо, членъ на непълнителный-тъ Сѣвътъ въ Франціи, по врѣме-то на Революціи-тъ, измыслилъ единъ новъ религіи, който нарекълъ "Богочеловѣколюбіе"; но като видѣлъ че тя не ся приема отъ хора-та, той ся оплакалъ на Талейранда, единъ отъ най-влиятелны-тъ лица въ Франціи, въ оно-ва врѣме, за мѣнотин-тъ конто срѣщ-ихъ въ въвеждане-то ѝ.

"Не ми е чудно", казалъ Талейрандъ, "за мѣнотин-тъ конто срѣщате въ училища-та си. Не е лесна работа да ся въвежда нова религія. Има едно нѣщо, обаче, което азъ быхъ вы сѣвѣтвалъ да направите, и тогава може-бы ще успѣете".

"Какво е то? какво е то?" попыталъ Лепо съ нетѣрибие.

"То е това", казалъ Талейрандъ: "п-дѣте и ся раснѣте, и послѣ да ся погребете, и послѣ да въскрѣснете пакъ на третия день, и да ходите да правите чудеса, като въскрѣсавате мъртвы, исцѣлявате всякакъвъ видъ болести, и изгонвате дѣволы, и тогава възможно е да можете да извършите цѣль-тъ си!" Измыслитель-тъ на новъ-тъ религіи, като чулъ това, отишелъ си отчаянъ и смутенъ.

Това нѣщо показва, по единъ забѣлжителенъ начинъ, колко твърда е основа-та върху който Християнство-то почива. "Обърните цѣль-тъ исторіи", казва единъ способенъ спсатель, "и выи не може да намѣрите ни едно събытіе по-задоволително и по-яено доказано отъ въскрѣсеніе-то на Христа отъ мъртвы-тъ." Другъ отличенъ законовѣдецъ е казалъ така: "Ако човѣческо-то свидѣтельство е доказало нѣкога или може да докаже нѣщо, то чудеса-та Христовы сж доказаны безъ ни най-малко съмнѣніе". И при това чудеса-та и въскрѣсеніе-то на Христа доказаватъ божество-то му; и както Наполеонъ I е казалъ, "щомъ ся прие-ме божество-то му, Християнство-то ся явява съ Алгебрическж точностъ и ясность; то има связь и цѣлость на единъ наукъ".

Да, Християнство-то почива върху здравъ основъ. Колко непоколебима е тя, и колко убѣдительно е доказателство-то отъ този источникъ, ний не можемъ напълно да го оцѣнимъ додѣто не призовемъ противникъ-тъ на Християнство-то, като Талейранда, да ся расне, да въскрѣсне отъ мъртвы-тъ и да прави чудеса като Христа въ Иерусалимъ и въ цѣль Іудеи прѣдъ хиляды души, пріатели и непріатели.

Твърдѣ утѣшительно е да знаемъ че това *вѣнчано* доказателство не може да ся поклати додѣто човѣческо-то свидѣтельство има стойность или значеніе. И когато прибавимъ на това *вѣтринно-то* доказателство — фактъ-тъ че хиляды и милиони Християни сж утѣшили, въ своѣ-тъ си опытность, че Евангеліе-то е истинно, както гладный-тъ уѣща кога ся е паялъ, или жадный-тъ кога ся е напилъ — тъкмо както ний знаемъ сж-ществованіе-то на слънце-то защото видимъ свѣтлинъ-тъ му и уѣщамы топли-нъ-тъ му — ний Християни-тъ трѣ-ба да бждемъ двойно утѣрени за здравъ-тъ основъ върху който то почива.

Небе-то и земя-та може да прѣмнѣтъ, но Слово-то Божіе и вѣнчко което почива върху него ще прѣбывава вѣвѣки. (Лук. 21; 33).

Ний трѣба да внимаваме да вършимъ тука на земѣ-тъ такыва дѣла, конто може да принесжтъ плодъ на небе-то.

Божественна-та милость е за прѣдпо-читаніе отъ тѣлесно-то спокойствіе и отъ всяко земно богатство.

Да мислимъ за добро-то на други-тъ е добръ; да говоримъ за добро-то на други-тъ е по-добръ; но да работимъ за добро-то на други-тъ е най-добръ отъ всичко.

Опѣзи дни сж изгубени въ конто не правимъ нищо добро; а дни-тъ въ конто правимъ зло сж нѣщо повече отъ изгубены.

Единъчкий-тъ начинъ да бждемъ честити е да приемамы добрини-тъ тѣй-какъ-то тѣ ни ся даватъ отъ Бога ежедневно прѣзъ живота ни. Момче-то трѣба да ся научи да бжде честито додѣто учи занятіе-то си, а търговецъ-тъ додѣто събира капиталъ-тъ си.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ НОРВЕГИИ.

Прѣди 18-й вѣкъ, общенародно-то образование въ Норвегій бѣше въ долно състояніе. На 1736 ся издаде единъ царскы указъ, който запрѣщаваше да не ся приима за членъ на Церквѣ-тъ ни-кой младежъ който не е наставенъ въ началны-тъ ученія на Християнство-то. На основаніе на този указъ, на 1739 ся издаде единъ училищенъ законъ, който, обаче, ся прѣвначи на 1741. Слѣдъ у-твържденіе-то на Норвежкж-тъ незави-симостъ, на 1814, народно то законода-телно тѣло усьрдно ся е старало за общенародно-то образование. На 1827 ся обнародва единъ обширенъ училищенъ законъ, и на 1848 ся обнародва другъ особенъ училищенъ законъ за градове-тъ. На 1860 училища-та ся прѣустроихъ споредъ новъ законъ, който, съ малко прѣвначеніе на 1869, е още въ силж.

Първоначалны училища. — Първоначалны-тъ училища сж раздѣлени на *долни* и *горни*. Въ училищно отношеніе, Норвегія е раздѣлена на 591 общества, отъ конто, на 1871, 57 бѣхж градскы, а 434 областны. Тѣзи общества сж подраздѣ-лены на окрузи отъ конто на 1874 имаше 6,371. Дѣто 30 дѣца могатъ да до-хождатъ на училище, тамъ трѣба да ся построи училищно здание за тѣхъ. Дѣто какъ-тъ на нѣкое окръжіе сж много распрѣснжты и не ся намира за добръ да ся основе неподвижно учили-ще, тамъ трѣба да има подвижно уч-лище, т. е. което да не е все на едно мѣ-сто. Прѣдмѣти-тъ конто ся прѣподаватъ въ долни-тъ първоначалны училища сж прочитъ, краснописаніе, числителница, религія, музыка, гимнастика и военны упражненія. Вѣнчкы-тъ дѣца трѣба да ходятъ на неподвижны-тъ училища 12 седмицы прѣзъ годинъ-тъ, а въ подвижны-тъ училища само 9 седмицы. *Горни* първо-началны училища могатъ да ся отварятъ или съединено съ долни-тъ, или съедине-но съ учителскы семинаріи или независи-мо. Освѣнь прѣдмѣти-тъ въ долни-тъ уч-лища, въ тѣзи ся прѣподаватъ, още, землеописаніе, исторія, естественны-тъ науки, математика, земледѣліе, Данскый языкъ, рисованіе, земледѣліе, и иностран-ны языци, ако е нужно. Никой по-до-ло отъ 12 год. не ся приима въ тѣзи у-

чилища. Училища-та на вѣско общество сж подъ управленіе-то на едно учили-щно настоятелство. Това настоятелство има власть да назначава дѣйцы конто да прѣгледватъ дали вѣнчкы-тъ дѣца отъ уч-лищны-тъ вѣзраст ходятъ на учили-ща-та. Циръ-тъ назначава нѣколко надзи-ратели (инспектори).

Учителскы-тъ семинаріи сж раздѣлени на *Горни Семинаріи* и на *Учителскы уч-лища*. Курсъ-тъ въ първы-тъ обема религіи, матерный-тъ языкъ, числител-ница, землеописаніе, исторіи, естестве

въ първо-то лице на един. число и за въ трето-то лице на множ. число на глаголы-тъ отъ първо спряжение, като "четъ, четятъ, пишъ, пишатъ" и пр. 6-о днешний-тъ Церковно-Славянский языкъ, ако ся земе за основъ на Българско-то правописание, има тѣзи прѣимущества: първо, Българский-тъ писменъ языкъ ще има единъ основъ въ етимологическо и въ филологическо отношение; второ, понеже той ся употребява днесъ въ Българскы-тъ церкви, той може да послужи най-много за сближение-то на Българско-то, Тракийско-то, и Македонско-то нарѣчіе въ писменно отношение, и за поправяне-то и прѣчистяне-то на испорчени-тъ думы и въ три-тъ тѣзи нарѣчія; трето, той може да ни помогне най-много за изучаване-то не само на Рускый-тъ, но и на други-тъ Славянскы языцы и на тѣхны-тъ богаты литературы; и четвърто, понеже Славянско-то племе, безъ съмнѣніе, ще играе голѣмъ роль за напредъ не само въ политическо но и въ културно отношение, то за насъ Българи-тъ е твърдъ нуждно да ся трудимъ да доближавамы языкъ-тъ си до днешний-тъ Церковно-Славянский языкъ.

Слѣдъ назначены-тъ словопрители, нѣкон отъ присѣтствующы-тъ направихъ по нѣколко забѣлѣжки, които бѣхъ повечето въ ползъ на мнѣніе-то на послѣднѣ-тъ странж. Онова, което мя благодарни най-много, е че това словопрение станж по единъ тихъ, редовенъ и парламентаренъ начинъ, и че словопрители-тъ и отъ двѣ-тъ страны бѣхъ тѣй добръ приготвени, щото тѣ изразявахъ чисто и ясно свои-тъ идеи и мысли. Въобще Българскы-тъ ученици въ Робертъ Колежъ заслужаватъ голѣмъ похвалж, защото тѣ не пропускатъ даже единичкый-тъ день въ седмицѣ-тъ, който иматъ за почивкж, да не ся ползуютъ въ него чрѣзъ слушаніе на нѣкой интересенъ расказъ или на едно словопрение върху нѣкой важенъ прѣдмѣтъ.

Нѣма съмнѣніе че Правописание-то на Българскый-тъ языкъ, при днешны-тъ безредицы и своеволия които съществуватъ въ него, е единъ важенъ въпросъ. Негово-то рѣшеніе, обаче, не зависи отъ авторитетъ-тъ на единъ или на двама челоуѣцы. То трѣба да стане въ едно нарочно събрание, съставено отъ такыва лица, които сж ся занимавали най-много съ граматикж-тъ и съ писменность-тъ на Българскый-тъ языкъ, и които сж запознати най-добрь съ нарѣчія-та му.

И. Д.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

АНГЛИЯ И БЕРЛИНСКИЙ-ТЪ ДОГОВОРЪ.

(Както е извѣстно на четатели-тъ ни, въ Англіѣ има разны мнѣнія относительно до изпълненіе-то на Берлинскый-тъ Договоръ. Онова което прѣвождамы по-доло отъ Англіѣ-тъ вѣстници прѣдставя взглядове-тъ и на двѣ-тъ страны. Ред.)

Икономистъ.

"Мнимо-то въстѣржествование на Англіѣ-тъ дипломатикж въ Берлинъ състоеше въ раздѣленіе-то на Българіѣ. Всячко което Англіѣ-то Правительство може да покаже на народъ-тъ сръщо извѣрденны-тъ разноскы прѣзъ текущж-тъ години е въздиганіе-то на Источнж Румелиѣ. Колкото за насъ, ний никога не сме вѣрвали въ ползж-тъ на тѣзи

часть отъ Берлинскый-тъ Договоръ. Раздѣленіе-то на двѣ области на единъ землж, която желае единство-то, поддържаніе-то на единъ границж която никога не е въспирала неприѣтелъ-тъ, и която ще има въ бѣдѣще задъ себе си едно население враждебно на Силж-тъ на който войскы-тъ ще държатъ тамъ гарнизонъ, е една наредба която може да личи на кинжж, по която никога не ще може да успѣе на дѣло. Онова, което ны интересува сега, не е сѣщиска-та стойность на 13-й членъ на Берлинскый-тъ Договоръ, но до колко този членъ може да запази стойность-тъ си въ бѣдѣще. Даже да прѣдположимъ че раздѣленіе-то на Българіѣ е наметнжж едно рѣшеніе, което може да оздрави Турскж-тъ Державж и Европейскый-тъ миръ, то пакъ остава да знаемъ дали това раздѣленіе ще може да ся поддържи. Положеніе-то на Българіѣ навѣрно ще бѣде по-добро отъ положеніе-то на Источнж Румелиѣ, и единичко-то това нѣщо е достаточно да направи неизбѣжимо едно постоянно вѣлиеніе въ жители-тъ на Румелиѣ, което ще клони за съединеніе-то на тѣзи область съ Българіѣ.

Прѣобладающа-та идея въ населеніе-то на Румелиѣ е да ся съедини съ Българіѣ додѣто Рускы-тъ войскы сж тамъ, и ако тѣ си отиджтъ въ Русіѣ прѣдъ то да стане, Румелиѣци пакъ не ще прѣстанжтъ да работятъ за него. Нѣкон може да кажжтъ че Русіѣ като благопріѣтствува на стремленія-та на Румелиѣци, тя поставя сръщо Берлинскый-тъ Договоръ, но Руско-то Правительство може да откаже това и да ся обѣщае че то ще ся въздржи отъ всячко което може да прѣтълкува намѣренія-та му. Едно таково обѣщаніе отъ неговж странж не е мжчно нѣщо. Веднѣждъ като ся даде потикъ на работы-тъ, тѣ ще отиватъ отъ само-сее си. Русіѣ е направила доста за да докаже на Българы-тъ че тя желае да ги види съединены, и ако тя трѣба да ся откаже да извѣрши желаніе-то си, Българи-тъ ще видятъ че не е нейна грѣшка, но противяніе-то на други-тъ Державы. Силы-тъ които работятъ за съединеніе-то на двѣ-тъ области ще си останжтъ тѣй дѣятелны както и въ минжло-то, и не ще ся мине много врѣме, Европа ще ся принуди или да ся съгласи на това съединеніе или да наруши Берлинскый-тъ Договоръ като позволи на Турціѣ да завоевае изново Българіѣ. Примѣръ-тъ на Сърбіѣ не може да направи Българи-тъ да ся страхуватъ отъ послѣдній-тъ случай.

Това като е тѣй, ний си позволяваме да ся отправимъ направо до Англіѣ-ско-то Правительство. То познава голѣмо-то намаленіе на Англіѣ-тъ трговіѣж. То знае тоже до каквж степень това намаленіе ся дължи на политическы-тъ неизвѣстности посрѣдъ които ся намирамы. То знае колко художници и трговци сж останжли излѣгани въ надежды-тъ си че Берлинскый-тъ Конгресъ щѣше да даде едно коренно и конечно рѣшеніе на Источный-тъ Въпросъ. Ако, като знае вѣнчко това, Правительство-то постоянноува да ся придръжа буквално о единъ договоръ, който не е направенъ въ единъ безпристрастенъ духъ, то самъ ще бѣде отговорно за слѣдствія-та. До единъ извѣстенъ степень, въ неговж силж е още да распрѣне мечтанія-та отъ Берлинскый-тъ Договоръ и да замѣсти неиспълнимы-тъ му условия съ нѣщо по-достойно за име-то на единъ

Европейскж наредбж. То може да земе инициативж-тъ (прѣдначинаніе-то) за съединеніе-то на Българіѣ вмѣсто да остави това съединеніе да ся извѣрши безъ него. То може да земе върху си грывжж-тъ да извади до единъ извѣстенъ степень съединенж Българіѣ отъ вѣлиеніе-то на Русіѣж и да покаже на ново-то Княжество, че, ако и малко късно, то може да расчита и върху други-тъ Силы за да оздрави самоуправленіе-то си. Истина е че Правительство-то не ще може да направи това безъ да припознае погрѣшкы-тъ на прѣдшествоущж-тъ си политикж, но то има работж съ единъ народъ който проумѣва мжчнотинъ на дѣло-то, и който не ще ся покаже твърдъ строгъ за сторены-тъ погрѣшкы."

Дейли Телеграфъ.

Въ членъ-тъ "Защо не трѣбва да мѣлчимъ" обнародванъ въ 104-й брой на "Българинъ" ся казва че сегашната система на управление-то на Българіѣ е сложна и извънредно скѣпа. Въ него ся казва че освѣн дѣто има много и излишни чиновници въ всякъ губерніѣ, но плати-тъ които ся даватъ на тѣзи чиновници сѣ извънредно голѣмы. Съчинитель-тъ на този членъ е на мнѣніе че вице-губернатори-тъ, на които ся плащатъ 4,500 рубли на годишн-тъ, сѣ излишни, че единъ чиновникъ съ особыя порученіе е достаточенъ за една губерніѣ, че сегашни-тъ свѣти и сѣдилища за единъ градъ сѣ много, и че само едно апелативно сѣдилище е достаточно за сега въ Княжество-то. Ако сѣщата система, казва членописецъ-тъ, слѣдван за напредъ, тя ще съсипе Българіѣ, която е една бѣдна страна. Тѣзи бѣлѣжки ся прѣпорѣчатъ на вниманіе-то особно на бѣдѣше-то Народно Собраніе, което ще ся занимава съ разглеждане-то и убодрѣніе-то на законы-тъ и съ избиране-то на Българскій-тъ Князь.

Мессиджсѣрѣ отъ нѣкое врѣме насамъ свѣтла Портѣ-тъ да не ся занимава много съ въкашиѣ-тъ дипломатіѣ, но да ся залови дѣятелно и усердно за вътрѣшны-тъ прѣобразованія на Державѣ-тъ. Въкашно, тя нѣма отъ кого да ся бои, казва той, защото Англія, Австрія и Франція сѣ като нейни стражари. Ако тя покаже на дѣло че ся старае за вътрѣшно-то улущеніе на Державѣ-тъ, нѣма съмнѣніе че Англіскій-тъ Парламентъ, който ще ся свѣка прѣзъ Февруарія, ще благоволи да приеме прѣдложеніе-то на Англіско-то Министерество, което желае да помогне финанціално на Турско-то Правителство. Дума-та е за единъ заемъ отъ 25 милиона т. л., който Англіско-то Правителство е готово да порѣчителствува сѣщо приходи-тъ на Египетъ, на Сирійскій-тъ вилаѣтъ и на Кипръ за нѣколко години. Турско-то Правителство имало намѣреніе да направи едно формално прѣдложеніе на Англіѣ за този заемъ.

Споредъ Деба, заемъ-тъ, който Г-да Рочилдъ сѣ направили напоследѣкъ на Египетъ, значи миръ за Европѣ и особено за Франціѣ. Той е почти равностоенъ съ единъ съюзъ между Франціѣ и Англіѣ, едно обстоятелство къмъ което твърдѣ малко вниманіе ся е обърнуло.

Г. Харкуртъ (членъ въ Англіскій-тъ Парламентъ) въ едно писмо, обнародвано въ *Таймсъ*, казва че Англіскы-тъ пълномощници въ Берлинскій-тъ Конгресъ вмѣсто да отхвърлятъ Руско-то прѣдложеніе "да ся оздрави испѣлненіе-то на Берлинскій-тъ Договоръ чрѣзъ едно общо порѣчителство" трѣбаше да го приематъ и да го подкрѣпятъ, защото опасность нѣмаше въ това отношеніе отъ побѣденъ Турціѣ, но отъ побѣдоноснъ Русіѣ, която имаше вече войски-тъ си въ Румелиѣ. Сега е явно че вмѣсто "миръ съ честь", Правителство-то ни тика къмъ "войнѣ или безчестіе" — може-бы и къмъ двѣ-тъ.

Споредъ единъ Австріскы вѣстникъ, 8 000 Австріѣци, отъ които 5,000 были Унгарци, ся прѣселили въ Боснѣ. Повечето отъ тѣхъ были художници и работници.

Говорѣ ся че Сербія щѣла да направи Нишъ столицѣ. Тя щѣла да въздигне тамъ наскоро нѣколко Правителственны зданія и една Княжеска бібліотекѣ. Отъ Бѣл-

градъ пишѣтъ до *Мессиджсѣрѣ* върху този прѣдмѣтъ слѣдующе-то: "Прѣмѣстѣніе-то на Сербскій-тъ Дворъ въ Нишъ прѣзъ зимѣ-тъ е едно значително събитіе. Въ нѣкои краѣгове ся вѣрва че то не ще бѣде приврѣменно, и ако бы Нишъ да стане дѣйствително Сербска столица, то ще има нѣкакѣж важнѣж связь съ Панславистекы-тъ планове за бѣдѣше-то на тѣзи частъ отъ Европейскѣ Турціѣ".

Споредъ мѣстны-тъ вѣстници, Австрія влѣзла изново въ прѣговори съ Турціѣ относительно до занимаіе-то на Новый Пазарскій Санджакъ. *Стамбулѣ* казва че Порта-та щѣла да ся съгласи на това върху тѣзи условія, които ся отнесѣтъ и на занимаіе-то на Боснѣ и на Херцеговинѣ: 1-о да ся опрѣдѣли врѣме-то на занимаіе-то; 2-о да ся припознае върховенство-то на Султана въ занеты-тъ отъ Австріскы-тъ войски земи; 3-о Турско-то знамя да ся развѣва при Австріско-то.

Мѣстны-тъ вѣстници говорятъ че отъ нѣкое врѣме насамъ Кюрди-тъ въ областъ-тъ Джезирѣ (Анадолъ) възстанѣли противъ власти-тъ. Тѣ правили голѣмы пакости, и мнозина отъ гражданскы-тъ чиновници избѣгали за да ся избавятъ отъ свирѣпства-та имъ. Правителство-то пратило сѣщо тѣхъ редовнѣж войскѣ и артилеріѣ.

Споредъ единъ телеграмъ отъ Букурещъ, Руманскы-тъ войски влѣзли въ вторникъ въ Добруджѣ. Това станѣло върху едно споразумѣніе между Руманіѣ и Русіѣ, което ся заключавѣ въ тѣзи думы: "Условія-та за прѣминуваніе-то на Рускы-тъ войски прѣзъ Руманіѣ може да ся приспособятъ и за Добруджѣ съобразно съ 22-й членъ на Берлинскій-тъ Договоръ".

Минжлы-тъ четвъртъкъ война-та между Англо-Индійскѣ-тъ Державѣ и Афганистанъ ся отвори. Англо-Индійскы-тъ войски влѣзли на три главны отдѣленія въ земѣ-тъ на непріятеля. Венчкы-тъ телеграмѣ които смы приѣли до сега казватъ че послѣдны-тъ напредѣватъ къмъ Кабулъ, столицѣ-тъ на Емиръ-тъ, безъ да сѣщичѣтъ нѣкое важно съпротивленіе нѣдѣ.

Князь Дондуковъ, приврѣменный-тъ Князь на Българіѣ, ся завърнѣ тука въ Недѣлѣж отъ Ливадіѣ, и въ понѣдѣльникъ еутринѣ-тъ заминѣ за Софіѣ по желѣзницѣ-тъ.

Рускый-тъ Императоръ щѣлъ да трѣгне съ Ливадіѣ за столицѣ-тъ си на 17 того.

Мусулманскы-тъ бѣжанци отъ Българіѣ и отъ Источнѣ Румелиѣ ся призываютъ отъ Комисіѣ-тъ която ся грижи за тѣхъ да ся приготвятъ да ся прѣселятъ въ Анадолъ, защото порядокъ-тъ и тишина-та оце не были възстановены въ тѣзи области.

Европейскы-тъ вѣстници подтвърдѣватъ новинѣ-тъ че Контъ Шуваловъ не успѣлъ да направи Австріѣ да влѣзе въ частно споразумѣніе съ Русіѣ върху Источны-тъ работы и така да уедини Англіѣ.

Контъ Хацфельдъ, Германскый-тъ посланикъ, ималъ въ сѣботѣ едно свѣжданіе съ В. Везиръ, въ което му говорилъ за испѣлненіе-то на членъ-тъ въ Берлинскій-тъ Договоръ относительно до поправленіе-то на Гръцкѣ-тъ граници.

До сега, Рускый-тъ Австріскый-тъ и Гръцкый-тъ посланикъ сѣ посѣтили новы-тъ Гръцкый Патріархъ.

Князь Лабановъ, Рускый-тъ Посланикъ, заминѣ вчера за Едрене, дѣто щѣлъ да ся бави 3-4 дни.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 9 Ноем. — Афганистанскый-тъ Емиръ като не отговор